

Заступник Керівника
Державного управління справами

Марія СТОЦЬКА

26.01 2022 р.

Тематика наукових досліджень Національного інституту стратегічних досліджень на 2022-2026 роки

1. Захист національних інтересів України в умовах кризи безпекового середовища.
  - 1.1. Визначення ефективних шляхів та інструментів реалізації Стратегії національної безпеки України.
  - 1.2. Розбудова системи забезпечення національної стійкості.
  - 1.3. Розвиток нормативно-правових засад забезпечення національної безпеки.
  - 1.4. Створення ефективної загальнодержавної системи запобігання і протидії корупції.
  - 1.5. Воєнна політика України у нових геостратегічних та воєнно-політичних умовах.
  - 1.6. Розвиток інституційних спроможностей оборонно-промислового комплексу та напрями активізації військово-технічного співробітництва України з іноземними партнерами.
  - 1.7. Ефективні механізми забезпечення державної та громадської безпеки і порядку.
  - 1.8. Виявлення чинників розвитку криміногенної ситуації в Україні, удосконалення державної політики боротьби зі злочинністю, створення ефективної системи взаємодії з цих питань органів кримінальної юстиції;
  - 1.9. Загальнодержавна система боротьби з тероризмом: проблеми та перспективи.
  - 1.10. Пріоритетні напрями забезпечення енергетичної безпеки України та механізми їх реалізації.
  - 1.11. Удосконалення механізмів управління у сфері екологічної безпеки України.
  - 1.12. Система безпеки та стійкості критичної інфраструктури.
  - 1.13. Розвиток сфери кібербезпеки в умовах оновлених стратегічних пріоритетів та цифрової трансформації.
  - 1.14. Удосконалення системи стратегічних комунікацій та протидії деструктивній інформаційній діяльності.
  - 1.15. Формування та розвиток національного спротиву України.
  - 1.16. Розбудова системи стратегічного управління в обороні держави.
  - 1.17. Завдання місцевих органів влади України у сфері оборони в нових воєнно-політичних умовах.
  - 1.18. Комплексна протидія загрозам стійкості фінансової системи держави.

1.19. Порухення ланцюгів постачання, спричинене пандемією COVID-19, його вплив на дефіцит товарів у світі й необхідні заходи щодо мінімізації негативних наслідків для України.

2. Розвиток економіки України на засадах структурних трансформацій, підвищення стійкості до глобальних кризових явищ та досягнення довгострокового економічного зростання з урахуванням завдань досягнення Цілей сталого розвитку України на період до 2030 року, технологічної та цифрової інклюзії, упровадження європейських стандартів людського розвитку.

2.1. Організаційно-економічні та фінансові механізми забезпечення довгострокового економічного зростання та сталого розвитку з урахуванням сучасних світових тенденцій.

2.2. Підвищення стійкості економіки в умовах високого рівня глобальних ризиків.

2.3. Тенденція перенесення виробництва з Китаю, місце та переваги України у даному процесі.

2.4. Форми та причини економічної злочинності, оцінка впливу тіньової економіки на стан національної безпеки, пошук шляхів ефективної боротьби з економічними злочинами з урахуванням кращого зарубіжного та вітчизняного досвіду.

2.5. Розбудова ефективної системи сприяння розвитку підприємництва в умовах цифрових трансформацій.

2.6. Активізація структурних зрушень у промисловості для забезпечення сталого інноваційно спрямованого розвитку та подолання наслідків коронакризи.

2.7. Розбудова інноваційної моделі розвитку національної економіки відповідно до сучасних викликів і загроз національній безпеці.

2.8. Пріоритети зміцнення продовольчої безпеки України на засадах розвитку сучасного агросектора.

2.9. Забезпечення стійкого розвитку транспортного сектора як основи інтеграції національної економіки.

2.10. Подолання бідності і скорочення нерівності, перспективи застосування європейських моделей соціальної підтримки для подолання бідності в Україні.

2.11. Пріоритети підвищення мотивації до трудової зайнятості та розвитку інклюзивного ринку праці в Україні.

2.12. Розробка інституційних засад ризик-орієнтованого підходу при побудові нової моделі соціальної держави в Україні.

2.13. Розвиток партнерських засад (державних і приватних страхових компаній) у сфері соціального страхування з урахуванням міжнародного досвіду.

2.14. Удосконалення політики щодо зв'язків з мігрантами й діаспорою за кордоном, сприяння поверненню та реінтеграції мігрантів.

2.15. Інтеграція соціально вразливих категорій населення: мотивація та можливості працевлаштування, забезпечення технічними засобами реабілітації як напрям підвищення інклюзії осіб з інвалідністю.

2.16. Сімейна політика: єдність демографічної та соціальної складових.

2.15. Розвиток системи охорони здоров'я в Україні з урахуванням поточного стану системи та міжнародного досвіду.

3. Стратегія і тактика європейської та євроатлантичної інтеграції.

4. Зовнішня політика України за умов наростання глобальних викликів і загострення конкуренції великих держав та її інструменти.

4.1. Розвиток комунікацій, культурної та публічної дипломатії.

4.2. Розвиток зовнішньоекономічної діяльності України у процесах глобальних економічних перетворень.

4.3. Формування адекватних відповідей на трансформацію зовнішньої та внутрішньої політики Російської Федерації щодо України.

5. Реалізація нової регіональної політики на основі ефективного використання внутрішнього потенціалу територій та їх спеціалізації для досягнення їх сталого розвитку, згуртованості та інтеграції загальнонаціонального простору.

5.1. Оптимізація розподілу повноважень органів місцевого самоврядування та місцевих органів виконавчої влади та забезпечення їх ефективної взаємодії при реалізації реформи місцевого самоврядування.

5.2. Нова роль місцевих органів виконавчої влади при зміні територіальної організації влади (секторальна децентралізація).

5.3. Досягнення інституційної спроможності громад за нового адміністративно-територіального устрою.

5.4. Розвиток інструментарію стратегування громад та регіонів і забезпечення імплементації цілей регіонального розвитку до загальнонаціональної системи стратегування.

5.5. Сучасні механізми політики збалансованого регіонального розвитку.

5.6. Локалізація потенціалів зростання з метою збільшення конкурентоспроможності громад та добробуту жителів громад (інструменти розкриття місцевих потенціалів та ресурсів розвитку).

5.7. Досягнення розвитку громад на засадах сталого розвитку.

5.8. Зміцнення протиепідемічної стійкості громад.

5.9. Консолідація суспільного простору регіонів і громад України (засади згуртованості).

6. Гуманітарна політика як складова формування національної та громадянської ідентичностей та забезпечення стійкості держави.

6.1. Формування сталої державної політики щодо реалізації прав національних меншин і корінних народів та їх інтеграції в українське суспільство.

6.2. Розвиток державно-церковних відносин у контексті національної безпеки та подолання конфліктогенності у релігійній сфері.

6.3. Формування та реалізація політики щодо реінтеграції ТОТ ОРДЛО, АР Крим та м. Севастополя.

6.4. Політика сприяння розвитку громадянського суспільства як складової демократичного поступу.

6.5. Культурна політика як складова національної ідентичності та безпекової сфери держави.

6.6. Розвиток спроможностей у сфері забезпечення захисту культурної спадщини.